

EENENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING *Joz.,24, 1-2a. 15-17.18b*

Wij willen de Heer dienen, Hij is onze God.

Uit het boek Jozua

- 1 In die dagen riep Jozua alle stammen van Israël in Sichem bijeen, met de oudsten van Israël, de familiehoofden, de rechters en de schrijvers.
- 2 Toen zij voor God stonden richtte Jozua zich tot het volk en sprak:
„Zo spreekt de Heer God van Israël:
- 15 „Als gij de Heer niet wilt dienen,
kies dan nu wie gij wel dienen wilt:
de goden die uw voorouders aan de overkant van de Rivier hebben vereerd
of de goden van de Amorieten, in wier land gij woont.
„Ik en mijn familie, wij dienen de Heer.”
- 16 Het volk antwoordde:
„Wij denken er niet aan de Heer te verlaten en andere goden te vereren.
- 17 „De Heer onze God heeft ons en onze vaders uit Egypte geleid,
uit het land van de slavernij.
„Hij heeft voor onze ogen grote tekenen verricht
en ons beschermd op al onze tochten
en tegen alle volken waarmee wij in aanraking kwamen.
- 18 „Ook wij willen de Heer dienen,
Hij is onze God.”

TUSSENZANG Ps. 34 (33), 2-3, 16-17, 18-19, 20-21, 22-23

Let op en bemerk hoe genadig de Heer is.

De Heer zal ik prijzen iedere dag,
zijn lof ligt mij steeds op de lippen.

Mijn geest is fier op de gunst van de Heer,
laat elk die het hoort zich verheugen.

Het oog van de Heer is gericht op de vrome,
zijn oor naar hun smeken gekeerd.

Van boosdoeners keert Hij zijn aangezicht af,
zij worden op aarde vergeten.

Naar vromen die roepen luistert de Heer
en redt hen uit iedere nood.

De Heer is nabij voor rouwmoedige harten,
Hij helpt wie zijn schuld erkent.

Veel rampen zullen de vrome bedreigen,
uit elk daarvan redt hem de Heer.

De Heer zal over zijn beenderen waken
opdat hij er geen van breekt.

Het kwaad van de zonde loopt uit op de dood,
wie vroomheid veracht wordt gestraft.

De Heer redt het leven van wie Hem dient,
alwie tot Hem vlucht heeft geen straf te duchten.

TWEEDE LEZING *Ef., 5, 21-32*

Dit geheim heeft een diepe zin. Ik betrek het op Christus en de kerk.

Uit de brief van de heilige apostel Paulus
aan de christenen van Efeze

Broeders en zusters,

- 21 Weest elkander onderdanig uit ontzag voor Christus.
22 Vrouwen, weest onderdanig aan uw man als aan de Heer.
23 Want de man is het hoofd van de vrouw
zoals Christus het hoofd is van de kerk.
Hij is ook de Verlosser van zijn lichaam;
24 maar zoals de kerk onderdanig is aan Christus
zo moet ook de vrouw haar man in alles onderdanig zijn.
25 Mannen,
hebt uw vrouw lief zoals Christus de kerk heeft liefgehad:
26 Hij heft zich voor haar overgeleverd om haar te heiligen,
haar reinigend door het waterbad met het woord.
27 Hij heeft de kerk tot zich gevoerd als een heerlijke bruid,
zonder vlek of rimpel of fout,
heilig en onbesmet.
28 Zo moeten ook de mannen hun vrouwen liefhebben
zoals ze hun eigen lichaam liefhebben.
Wie zijn vrouw bemint, bemint zichzelf.
29 Niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat;
integendeel, hij voedt en koestert het.
En zo doet Christus met de kerk
30 omdat wij ledematen zijn van zijn lichaam.
31 „Daarom zal de man vader en moeder verlaten
om zich te hechten aan zijn vrouw
en die twee zullen één vlees zijn.“
32 Dit geheim heeft een diepe zin.
Ik voor mij betrek het op Christus en de kerk.

ALLELUIA *Joh., 14, 23*

Alleluia.

Als iemand Mij liefheeft, zal hij mijn woord onderhouden;
Mijn Vader zal hem liefhebben en Wij zullen tot hem komen.

Alleluia.

EVANGELIE Joh., 6, 60-69

Naar wie zouden wij gaan ? Uw woorden zijn woorden van eeuwig leven.

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus
volgens Johannes

60 In die tijd zeiden velen van Jezus' leerlingen:

„Deze taal stuit iemand tegen de borst.

„Wie is nog in staat naar Hem te luisteren?"

61 Maar Jezus

die uit zichzelf wist dat zijn leerlingen daarover morden,
vroeg hun:

„Neemt gij daar aanstoot aan?"

62 „Als gij dan de Mensenzoon ziet opstijgen

naar waar Hij vroeger was ... ?

63 „Het is de geest die levend maakt,

het vlees is van geen nut.

„De woorden die Ik tot u gesproken heb
zijn geest en leven.

64 „Maar er zijn er onder u

die geen geloof hebben."

- Jezus wist inderdaad van het begin af aan
wie het waren die niet geloofden
en wie Hem zouden overleveren. –

65 Hij voegde er aan toe:

„Daarom heb Ik u gezegd

dat niemand tot Mij kan komen

als het hem niet door de Vader gegeven is."

66 Tengevolge hiervan

trokken velen van zijn leerlingen zich terug
en verlieten zijn gezelschap.

67 Waarop Jezus aan de twaalf vroeg:

„Wilt ook gij soms weggaan?"

68 Simon Petrus antwoordde Hem:

„Heer, naar wie zouden wij gaan?

„Uw woorden zijn woorden van eeuwig leven

69 en wij geloven en weten dat Gij de Heilige Gods zijt."

Jaar B – Eenentwintigste zondag door het jaar – 22 augustus 2021

“*Heer, naar wie zouden wij anders gaan?*” (Johannes 6,68)

Inleiding

Een plechtige belofte, eenmaal gedaan, daar moet je niet op terugkomen. Je moet er wel *bij* terugkomen. Zo’n belofte moet van tijd tot tijd hernieuwd worden.

Eerste lezing: Jozua 24,1-2a en 15-17 en 18b

Mozes leidde het volk uit Egypte, Jozua leidde het volk in Kanaän. Hij is een naamgenoot van Jezus. Jozua is Hebreeuws, Jezus is de Griekse vorm. Jozua is een voorloper van Jezus. Die leidt ons immers ‘het beloofde land’ binnen: het eeuwige leven. We horen vandaag Jozua’s zwanenzang. Een krachtige oproep aan het volk om de Heer te blijven dienen. Hijzelf en zijn familie geven het goede voorbeeld. ‘Wij zullen de Heer dienen’. (vs. 15) De mensen beloven hetzelfde te doen. Dat doen ze ook, zolang er nog mensen in leven zijn die Jozua hebben gekend. (vs. 31)

Gebed: Heer, help ons om waar te maken wat we met onze mond beloven.

Vraag: Twijfelt u wel eens aan uw keuze voor God?

Tweede lezing: Efeziërs 5,21-32

Better to reign in hell than to serve in heaven – liever heersen in de hel dan dienen in de hemel. Dat is het motto van satan. *Non serviam!* – ik zal niet dienen! De koudste en meest verborgen zonde is de hoogmoed. Om daarvan te genezen geeft St. Paulus ons de opdracht, elkaar onderdanig te zijn. (vs. 21) Een vrije beslissing, de ander voor te laten gaan. Zijn of haar inzichten hoger aan te slaan. Zijn of haar opdrachten te gehoorzamen. Jezelf *onder* die ander opstellen, dus die ander *hoog* houden. Zoiets moet in het huwelijk gestalte krijgen en daarbuiten. Wordt er van de vrouw méér onderdanigheid gevraagd dan van de man? Het woord klinkt bij haar vaker. Maar de liefde die de man als opdracht heeft, is de liefde van Christus. Hij waste de voeten van zijn leerlingen.

Gebed: Heer, maak onze harten nederig, vrolijk en dienstbaar.

Vraag: Wat betekent het voor u, dat het huwelijk een *sacrament* is?

Evangelie: Johannes 6,60-69

Onze Heer Jezus spreekt hiervoor over het eten van zijn vlees en het drinken van zijn bloed. (vs. 56) Dat stuit veel leerlingen tegen de borst. Ze haken massaal af. Iedere godsdienstige leider zou nu zenuwachtig en onzeker worden. Zou proberen de schade te beperken. Maar Jezus blijft volstrekt zeker van zijn zaak. Niet Hij heeft wat te verliezen, wij mensen hebben wat te verliezen: het eeuwige leven. Als de kerken leeglopen, heeft niet God een probleem, maar hebben de mensen een probleem. Jezus heeft opzettelijk op dit moment aangestuurd. De scheiding der geesten. Het ongeloof komt voor de dag, het geloof ook. ‘U bent de Heilige van God.’ (vs. 69) Niemand kan zich op het geloof voor laten staan. De Vader *geeft* het ons, tot Jezus te komen. (vs. 65) Geloof is geschenk. Dat wil niet zeggen dat ongeloof een noodlot is. Sommige mensen praten zo: alsof geloven voor hun helaas niet mogelijk is. Dat klopt niet. De weg naar het eeuwige leven is open voor iedereen. Maar God duwt ons het eeuwige leven niet door de strot. De massale geloofsafval is aanleiding om opnieuw voor Jezus te kiezen. Heer, ‘tot wie zou ik anders gaan?’ Dobber niet mee met ‘de secularisatie’, maar verklaar Jezus opnieuw de liefde.

Gebed: Heer, ik kan niet zonder U, ik wil niet zonder U.

Vraag: Nederland is van zijn geloof gevallen. Wat doet dat met u?